

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-2(6)/15/AnŁ

Warszawa, 4 marca 2015 r.

DECYZJA DIH-1/16/2015

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148, z późn. zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy SAM 34 Marek Theus Sp. j. z siedzibą w Gdańsku od decyzji Nr ŻN.D.60.2014.JŻ Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku z dnia 4 grudnia 2014 r. (nr akt: ŻN.8361.604.2014.JŻ.HM.JŻ), którą na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2014 r. poz. 915) ww. podmiotowi wymierzono karę pieniężną w wysokości 1 000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych), z tytułu niedopełnienia obowiązków uwidocznienia:

- 1) cen jednostkowych łącznie przy 96 rodzajach środków spożywczych oraz
- 2) cen i cen jednostkowych w odniesieniu do 9 rodzajów środków spożywczych,

utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 21 sierpnia 2014 r., na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.), Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku, zwany dalej również „Pomorskim WIIH”, zawiadomił przedsiębiorcę SAM 34 Marek Theus Sp. j. z siedzibą w Gdańsku, zwanego dalej również „stroną”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie prawidłowości uwidaczniania informacji cenowych w sklepie spożywczym mieszczącym się w Gdańsku przy ul. Kocurki 2, należącym do strony. Przedmiotowe pismo strona odebrała 28 sierpnia 2014 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach od 11 do 16 września 2014 r. w ww. placówce przez inspektorów reprezentujących Pomorskiego WIIH, sprawdzono prawidłowość uwidaczniania informacji cenowych.

W związku z powyższym, ustalono, że kontrolowany przedsiębiorca w odniesieniu do:

- 1) 96 rodzajów środków spożywczych (w tym: 56 rodzajów przetworów rybnych, 23 rodzajów przetworów mlecznych, 12 rodzajów wyrobów garmażeryjnych oraz 5 rodzajów przetworów owocowych i warzywnych) nie dopełnił obowiązku uwidocznienia

ceny jednostkowej w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen; przy towarach brakowało również wywieszek (dalej zwanych „wywieszkami cenowymi”) zawierających informacje wskazujące nazwy handlowe towarów, ceny oraz jednostki miar, do których odnoszą się uwidocznione ceny. Towary były oznakowane ceną bezpośrednio na pojedynczych opakowaniach,

- 2) 9 rodzajów środków spożywczych (w tym: 7 rodzajów produktów mrożonych i 2 rodzajów przypraw) nie dopełnił obowiązku uwidocznienia ceny oraz ceny jednostkowej w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen; towary te nie były opatrzone wywieszkami cenowymi.

Zdaniem organu pierwszej instancji, powyższe naruszało postanowienia art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2014 r. poz. 915), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*”, § 3 ust. 1 i § 8 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniana cen towarów i usług oraz sposobu oznaczania ceną towarów przeznaczonych do sprzedaży (Dz. U. z 2002 r. Nr 99 poz. 894, z późn. zm.), zwanym dalej „*rozporządzeniem w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen*”.

Według oświadczenia kierownika sklepu, w dniu 11 września 2014 r. na stanie kontrolowanej placówki w ofercie sprzedaży znajdowało się około 6 600 rodzajów środków spożywczych. Kierownik oświadczył, że brak uwidocznienia cen jednostkowych 96 rodzajów środków spożywczych wynikał z braku wywieszek cenowych, które nie zmieściły się w miejscu ekspozycji. Brak jakiegokolwiek ceny przy 9 rodzajach środków spożywczych wynikał z niedopatrzenia.

Powyższe ustalenia, wraz ze szczegółowym wykazem 105 zakwestionowanych towarów, udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 16 września 2014 r. (nr akt kontroli: ŻN.8361.604.2014.JŻ.HM).

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z dnia 6 listopada 2014 r., Pomorski WIIH poinformował przedsiębiorcę SAM 34 Marek Theus Sp. j. z siedzibą w Gdańsku o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Jednocześnie organ poinformował o przysługującym stronie prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Pismem z dnia 24 listopada 2014 r., strona przekazała informację o wielkości obrotów i przychodu za 2013 rok.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją Nr ŻN.D.60.2014.JŻ z dnia 4 grudnia 2014 r. (nr akt: ŻN.8361.604.2014.JŻ.HM.JŻ) Pomorski WIIH wymierzył przedsiębiorcy SAM 34 Marek Theus Sp. j. z siedzibą w Gdańsku karę pieniężną w wysokości 1 000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych), z tytułu naruszenia postanowienia art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 1 i § 8 ust. 1 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen poprzez niedopełnienie obowiązków uwidocznienia:

- 1) cen jednostkowych łącznie przy 96 rodzajach środków spożywczych oraz
- 2) cen i cen jednostkowych w odniesieniu do 9 rodzajów środków spożywczych.

Pismem z dnia 22 grudnia 2014 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Zdaniem strony odwołującej się, organ pierwszej instancji nieprawidłowo ustalił, że dopuściła się ona naruszenia przy sprzedaży zakwestionowanych towarów przepisu § 8 ust. 1 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniana cen. Strona stoi na stanowisku, że w tym przypadku zastosowanie miały przepisy § 8 ust. 3 i 7 ww. rozporządzenia, niewymagające uwidaczniania cen jednostkowych przy towarach. Ponadto strona wskazała, że kara pieniężna wymierzona przez Pomorskiego WIIH była niewspółmiernie wysoka wzięwszy pod uwagę przesłanki do ustalenia wysokości kary określone w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, tj. stopień naruszenia obowiązków, dotychczasową działalność przedsiębiorcy oraz wielkość jego obrotów i przychodu. Zwróciła uwagę na okoliczności, które, jej zdaniem, powinny mieć wpływ na podjęte rozstrzygnięcie, choć nie zakwestionowała oceny przesłanek dokonanej przez organ pierwszej instancji. W szczególności wskazała na możliwość łatwego uzyskania informacji o cenie przez kupujących oraz na niewielki udział towarów nieprawidłowo oznaczonych ceną w stosunku do ogólnej liczby towarów w sklepie.

Pismem z dnia 20 stycznia 2014 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę SAM 34 Marek Theus Sp. j. z siedzibą w Gdańsku, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Pojęcia ceny i ceny jednostkowej towaru zostały zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ww. ustawy. Cena oznacza wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę. Cena jednostkowa towaru to cena za jednostkę towaru, którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar.

Jak stanowi art. 25 ww. ustawy, dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. (Dz. U. z 2013 r. poz. 385) zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2015 r. W związku z powyższym, w przedmiotowej sprawie zastosowanie mają odpowiednie przepisy rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen.

W myśl § 3 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen, towary oferowane kupującym w miejscu sprzedaży opatruje się

wywieszkami zawierającymi informacje wskazujące ich nazwy handlowe, ceny oraz jednostki miar, do których odnoszą się uwidocznione ceny.

Zgodnie z § 8 ust. 1 ww. rozporządzenia, cena jednostkowa uwidoczniona przy towarze na wywieszce lub w innej formie dostępnej dla kupującego powinna dotyczyć ceny za:

- 1) 1 litr lub 1 metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) 1 kilogram lub 1 tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) 1 metr lub 1 metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) 1 sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Przepis § 8 ust. 2 wspomnianej regulacji stanowi, że ceny jednostkowe towarów sprzedawanych według objętości mogą także dotyczyć 100 mililitrów lub 0,1 litra, a towarów sprzedawanych według masy – ilości za 100 gramów albo 100 kilogramów, jeżeli te jednostki są stosowane zwyczajowo i powszechnie dla tych towarów.

W szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem oraz zwyczajowo oferowaną ilością towarów masowych, towarów pakowanych i towarów o małych gabarytach przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar, innych niż określone w ust. 2 (§ 8 ust. 7).

Nie wymaga uwidocznienia cena jednostkowa określonego towaru, jeżeli jest identyczna z ceną sprzedaży tego towaru (§ 8 ust. 3 ww. rozporządzenia).

Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł, o czym stanowi art. 6 ust. 1 tej ustawy.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w placówce handlowej należącej do przedsiębiorcy SAM 34 Marek Theus Sp. j. z siedzibą w Gdańsku, stwierdzono, że przy 105 rodzajach produktów oferowanych do sprzedaży nie uwidoczniono informacji o ich cenach jednostkowych, w tym przy 9 z nich nie uwidoczniono także cen (sprzedaży). W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami stanowiącymi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 1 i § 8 ust. 1 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen, Pomorski WIIH wymierzył ww. przedsiębiorcy karę pieniężną.

Strona zaskarżyła decyzję w przedmiocie kary pieniężnej. Jej zdaniem, organ pierwszej instancji nieprawidłowo ustalił, że dopuściła się ona naruszenia przepisu § 8 ust. 1 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen, ponieważ w świetle § 8 ust. 7 oraz § 8 ust. 3 tego rozporządzenia, jednostkowe ceny zakwestionowanych towarów nie

wymagały uwidocznienia, skoro mogły zostać określone jako ceny za opakowanie danego towaru.

Prezes UOKiK nie zgadza się z przedstawioną interpretacją. Z przytoczonych powyżej definicji art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o informowaniu o cenach jasno wynika, że cena jednostkowa towaru jest innym pojęciem niż cena „za opakowanie”. Cena jednostkowa, czyli cena za jednostkę miary towaru, ułatwia konsumentom porównanie cen podobnych towarów różniących się zawartością netto. Co do zasady, na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, towar musi być oznakowany ceną i ceną jednostkową. Sposób ustalania ceny jednostkowej określa § 8 ust. 1 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen (tj. przeliczenie ceny za jeden kilogram, litr, sztukę itd.). Wyjątkowo nie ma obowiązku uwidocznienia ceny jednostkowej towaru, która jest identyczna z ceną sprzedaży tego towaru, co dopuszcza § 8 ust. 3 ww. rozporządzenia.

W niniejszej sprawie, 105 rodzajów towarów wymienionych szczegółowo w Protokole kontroli z dnia 16 września 2014 r. oznakowanych było informacją o zawartości netto w jednostkach masy lub objętości, a ich cena sprzedaży nie była identyczna z ceną jednostkową. Z tego względu, wbrew twierdzeniu strony, przedmiotowe towary powinny być oznaczone nie tylko ceną „za opakowanie”, ale i ceną jednostkową.

Ewentualnie, w przypadku 3 rodzajów towarów, tj. Krabella Paluszków z surimi o smaku krabowym chłodzone á 100 g „VICI”, Śledzika na raz z cebulką á 100 g „LISNER”, Łososia norweskiego wędzonego na zimno á 100 g „SEA FOOD 4 FOR YOU”, cena jednostkowa mogłaby zostać pominięta na mocy § 8 ust. 3 ww. rozporządzenia, ale tylko pod warunkiem, gdyby przedsiębiorca znakował podobne towary ceną jednostkową za 100 g. Treść Protokołu kontroli z dnia 16 września 2014 r., karta nr 2, nie pozwala na przyjęcie takiej tezy, gdyż wskazuje, że towary nie były oznakowane ceną jednostkową w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen oraz nie były opatrzone wywieszkami zawierającymi informacje wskazujące nazwy handlowe towarów, ceny oraz jednostki miar, do których odnoszą się uwidocznione ceny.

Strona stara się dowieść słuszności swojego stanowiska odnośnie braku obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych dla towarów sprzedawanych w opakowaniach powołując się na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 lipca 2005 r., sygn. III SA/Wa 2381/04. Należy wskazać, że orzeczenie sądu zapadło w innym stanie prawnym, gdy przepis § 8 ust. 7 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen nosił inne brzmienie i mógł być inaczej interpretowany.

Należy też zauważyć, że sama strona miała świadomość ciężącego na niej obowiązku uwidocznienia cen jednostkowych towarów, gdyż według wyjaśnień kierownika kontrolowanej placówki handlowej złożonych w toku kontroli, system komputerowy sklepu był tak zaprogramowany, by automatycznie wyliczać ceny jednostkowe i umieszczać je na wywieszkach cenowych. W przypadku zakwestionowanych towarów „brak wywieszek spowodował brak cen jednostkowych”.

Co więcej oświadczenie kierownika (punkt pierwszy wyjaśnień złożonych w toku kontroli): „ze względu na dużą ilość asortymentu trudno jest wyeksponować wszystkie wywieszki cenowe dlatego każda sztuka towaru została ometkowana ceną sprzedażną

bezpośrednio na towarze. Sądziłam, że takie oznakowanie jest wystarczające” dowodzi, że nie był on właściwie przeszkolony przez przedsiębiorcę w zakresie uwidaczniania cen.

Podsumowując, Prezes UOKiK uznał za dowiedzione naruszenie przez stronę przepisów art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 8 ust. 1 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen, w odniesieniu do wszystkich rodzajów towarów zakwestionowanych przez Pomorskiego WIIH. Tym samym zarzut strony w tym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie.

Strona zarzuciła, że kara pieniężna wymierzona przez Pomorskiego WIIH była niewspółmiernie wysoka wzięwszy pod uwagę przesłanki ustalenia wysokości kary określone w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, tj. stopień naruszenia obowiązków, dotychczasową działalność przedsiębiorcy oraz wielkość jego obrotów i przychodu. W odwołaniu wymieniła okoliczności, które powinny przyczynić się do zmniejszenia kwoty wymierzonej kary.

Strona podnosi, że ilość brakujących wywieszek w sklepie i w trakcie kontroli była marginalna w kontekście aktywnych indeksów towarowych w kontrolowanym sklepie i w trakcie kontroli były one uzupełniane, niezwłocznie po uzyskaniu informacji o ich braku. Prezes UOKiK stwierdził, że dla właściwej oceny nieprawidłowości, którą z punktu widzenia konsumentów jest utrudnienie porównywania cen podobnych towarów, należałoby odnieść liczbę zakwestionowanych towarów do ogólnej liczby towarów tego samego rodzaju znajdujących się w sklepie. W niniejszej sprawie porównanie to świadczy na niekorzyść przedsiębiorcy, gdyż brak cen jednostkowych dotyczył towarów w obrębie tych samych grup produktowych (w tym 56 rodzajów przetworów rybnych, 23 rodzajów przetworów mlecznych, 12 rodzajów wyrobów garmażeryjnych). Informacja w zakresie ceny jednostkowej mogła być przydatna dla konsumentów szczególnie w przypadku towarów podobnych, o zbliżonej cenie sprzedaży, a o różnej zawartości w opakowaniach. Wśród zakwestionowanych w niniejszej sprawie towarów było wiele takich produktów (np. przetwory rybne w zalewie octowej o masach 670 g, 470 g, 800g/320 g, pasty rybne o masach 130 g, 120 g, 80 g). Ponadto organ drugiej instancji zwrócił uwagę, że uzupełnienie informacji o cenach na skutek kontroli Inspekcji Handlowej nie zmieniło faktu, że prawo konsumentów zostało naruszone.

Strona wskazuje, iż uzyskanie informacji o cenach były łatwo dostępne dla kupujących, ponieważ na każdym produkcie przeznaczonym do sprzedaży detalicznej znajdowała się metka z ceną produktu, ponadto informację można było pozyskać od ekspedientek oraz przy pomocy czytników kodów kreskowych znajdujących się na sali sprzedaży. Odnosząc się do tych argumentów Prezes UOKiK stwierdza, że w świetle cyt. powyżej § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen, regulującego kwestię wywieszek cenowych, opisane oznakowanie ceną nie spełniało wymogów prawa. Ponadto, należy ponownie podkreślić, że w świetle art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 8 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen, oznakowanie towarów oferowanych do sprzedaży wyłącznie ceną (sprzedaży) było niewystarczające. Na marginesie organ drugiej instancji zauważa, że materiał dowodowy w postaci Protokołu kontroli z dnia 16 września 2014 r. oraz ww. oświadczenia kierownika świadczą, że bezpośrednio na opakowaniu ceną (sprzedaży) było

oznakowane 96 spośród 105 zakwestionowanych produktów, a więc nie wszystkie jak twierdzi strona.

Co równie istotne, strona o zamiarze przeprowadzenia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen została powiadomiona pismem z dnia 21 sierpnia 2014 r. Pismo to odebrała 28 sierpnia 2014 r., tj. dwa tygodnie przed rozpoczęciem kontroli, zatem miała możliwość podjęcia stosownych działań i upewnić się, że zatrudniony przez nią personel należycie wykonuje obowiązek oznaczania towarów cenami.

Analizując zarzut nieproporcjonalności kary pieniężnej wymierzonej stronie w kwocie 1 000 zł organ drugiej instancji zważył, że Pomorski WIIH właściwie uwzględnił ustawowe przesłanki do wymierzenia kary oraz prawidłowo zastosował się do wytycznych art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE L 80 z 18.3.1998, s. 27), iż kary pieniężne za naruszenie obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Organ pierwszej instancji zastosował sankcję, która jest proporcjonalna do osiągniętego obrotu i przychodu oraz rozmiaru stwierdzonych nieprawidłowości.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.).

Otrzymują:

1. Paweł Raczak
pełnomocnik SAM 34 Marek Theus Sp. j. z siedzibą w Gdańsku
Golejewski, Malinowski Adwokacka Spółka Partnerska
Kancelaria
ul. Grunwaldzka 85/5
80-243 Gdańsk
2. Pomorski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Gdańsku
3. a/a